

край бѣлата лента на многоводната Марица, стърчатъ като джуджета хълмоветѣ на Пловдивъ. Близко до насъ, подъ урвигѣ на върха, блещатъ нѣколко планински езерца, по чиято гладка повърхностъ се плъзгатъ слънчевитѣ лъчи.

Докато се любувахъ на тази чудна и необятна картина, съпътниците ми, непривикнали на упоритъ ходъ, почиваха въ сладкъ сънъ и въ очакване да ги повикамъ за новъ пѣтъ.

Слънцето бѣ полетѣло къмъ залѣзъ, когато ободрената ни група пое по източното ребро на върха къмъ изворитѣ на Места. Поради голѣмия наклонъ и честитѣ каменни прагове, слизането бѣ не по-малко трудно отъ качването. Следъ единъ часъ стигнахме до **Суфанъ-дере**, началниятъ потокъ на Черна Места, който набира своитѣ води между високитѣ върхове Белмекенъ, Равни, Сиври и Каменливи чалове.

Следъ една кѣса почивка, раздѣлихъ се отъ другаритѣ си. Тѣ тръгнаха по Крива-рѣка къмъ Сестримо, съ намѣрение да спятъ на нѣкоя дѣскорѣзница. Азъ пъкъ поехъ по старата турско-българска граница къмъ каракачанското планинско селище **Бакиица**; оттамъ презъ **Юндола** за **Чепино**.

Преспяхъ въ една селска колиба, отредена за гости. Бакиица, наричана още **Куртово**, е старо пастирско лѣтно селище. Въ него пастиритѣ власи идватъ да прекарватъ лѣтото и пасатъ голѣмитѣ си стада по обширнитѣ планински пасища наоколо. Зиме пъкъ слизатъ въ полето, обикновено по долината на Марица, дори до Бѣло-море. Селото е разположено на една широка поляна, заградена съ хубави борови гори. Надморската му височина е около 1750 м., затова и съ право минава за едно отъ най-полезнитѣ планински лѣтовища у насъ. Оттукъ до **Юндола** има само 7—8 километра мекъ и приятенъ планински пѣтъ, който преминахъ неусѣтно.

* * *

Подъ мѣстното име **Юндолъ** се разбира обикновено цѣлата долина на бѣльовската рѣка **Яденица**, но по-точно то заема само нейното горно течение. Сѣщо така разкошна за лѣтовище мѣстностъ.

Оттукъ на изтокъ започва долината на Чепино и селата и колибитѣ на родопскитѣ помаци. При поробването на България отъ турцитѣ, естествената чепинска крепостъ и храбритѣ планинци указали голѣмо съпротивление. Но числеността надвила храбростта. Чепино било завладяно, но населението си останало съ своя свободенъ духъ. Затова и турската властъ предприела насилственото помохамеданчване на планинцитѣ. И успѣла въ своитѣ